

NS naujienų biuletenis

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Neišgirsti baltųjų rasės didvyriai

4 dalis

Viljamas Džoisas (William Joyce)

Kartais tikram ir gyvybingam kilnaus tikslo gynėjui gali tekti pasirodyti kaip išdavikas tų žmonių, kuriems jis tarnauja savo gyvybe."

Rudolfas Hesas, 1949 m.

Minint 46-ąsias mirties metines, Williamas Joyce'as vėl gyvena kiekvieno nacionalsocialisto širdyje. Todėl atrodo tinkama Naujųjų metų pradžioje priminti jo istoriją ir iškalbingus žodžius skaitytojams, nepažįstantiems besąlygiškos XX a. herojaus drąsos grynąja šio pavadinimo prasme.

Williamas Joyce'as gimė 1906 m. balandžio 24 d. Niujorke iš tėvo ulsterio ir

William Joyce

motinos anglės. Kai berniukui buvo treji metai, šeima persikėlė į Šiaurės Airiją, o vėliau, paauglystėje, - į Angliją. Ten jis įstojo į britų kariuomenę, buvo garbingai paleistas ir tapo jaunuoliu Battersea politechnikos mokykloje, vėliau - Londono universiteto Birbako koledže, kur per diplominį egzaminą gavo pirmojo laipsnio apdovanojimą. Jis rengė daktaro disertaciją ir užsidirbo pragyvenimui kaip dėstytojas, kai augantis politinis sąmoningumas jį įtraukė į vieną iš pirmųjų Britanijos fašistų organizacijų. Dabar, būdamas dvidešimties, Joyce'as visą likusį gyvenimą atrodė nepakitęs. Nedidelio ūgio, bet tvirtas, jo gražus veidas paprastai buvo linksmos savitvardos išraiškos, o burna ir smakras rodė nenugalimą valią. Tačiau jo akys spindėjo smalsumu, protu ir gerumu. Jis vedė gražią moterį Margaretą Kerns, kuri pritarė jo ideologinėms pažiūroms ir, nepaisant sunkaus kelio per Antrąjį pasaulinį karą, liko jam ištikima iki galo ir po jo.

Oratorė Joyce

Pagal visus duomenis Williamas Joyce'as turėjo fotografinę atmintį. Tačiau, kitaip nei kiti žmonės, jis buvo apdovanotas nuostabia dramaturgine nuojauta, dėl kurios jo gausi informacija klausytojams atrodė gyva. Vienas artimas draugas jį prisiminė taip: *Jis nevedė jokių bylų, dienoraščių ar užrašų, tačiau galėjo be jokių abejonių papasakoti beveik viską, kas jam kada nors nutiko. Jis kartojo tą patį pasakojimą be menkiausių pakitimų. Jis galėjo tiksliai pacituoti bet kurį kada įdėmiai perskaitytą eilėraštį ir net įžymius spaudos kūrinčius."*

Netgi šiuolaikinis, nesimpatiškas Joyce'o biografas apie jį rašo: *Be to, kad mokėjo vokiečių kalbą, jis gana gerai kalbėjo prancūziškai ir šiek tiek mokėjo italų kalbą. Jis ne tik puikiai mokėjo matematiką, bet ir turėjo talentą ją dėstyti, daug skaitė istorijos, filosofijos, teologijos, psichologijos, teorinės fizikos ir chemijos, ekonomikos, teisės, medicinos, anatomijos ir fiziologijos temomis. Kai 1936 m. či-uoždamas slidėmis susilaužė raktikaulį, pasitelkęs anatomijos žinias, jis pats jį susitvarkė ir išlaikė tinkamoje padėtyje tinkamais diržais. "Tiek draugai, tiek priešai jį laikė genijumi. Viljamas Džoisas buvo gyvas įrodymas, kad mūsų Idėja pritraukė geriausius baltosios rasės elementus.*

Jo meilę Didžiajai Britanijai nustelbė tik dar didesnė meilė tai Rasai. Jis buvo stipriai motyvuotas kalbėtojas ir bešališkas organizatorius, todėl greitai tapo pagrindine Osvaldo Moslio vadovaujamos *Britanijos fašistų ir nacionalsocialistų sąjungos* figūra. Vienas amžininkas jį apibūdino kaip *puikų rašytoją, kalbėtoją ir politikos reiškėją, kalbėjusį šimtuose susirinkimų, visuomet geriausios formos,*

*visuomet atskleidžiantį geležinę fašizmo dvasią, nes nesileidžiantį įbauginti smurtinio pasipriešinimo." Ne mažesnę įspūdį padarė ir nepatenkintas leiboristų parlamento narys: Pirmą kartą jį sutikau 1933 m. dideliame ir perpildytame susirinkime Paddingtono pirtyse. Prieš kelerius metus su pasibjaurėjimu buvau palikęs politinį liftą, o kadangi man labai imponavo fašistinis tikėjimas, vienas mano draugas ragino mane prisijungti prie Moslio organizacijos. Pasiteiravau, kas jiems galėtų vadovauti šalia Moslio, ir buvau nuvestas į Joyceso susirinkimą, kur gavau atsakymą į šį klausimą. Girdėjau visus šiuos vyrus, kurie pretenduoja būti vieni didžiausių mūsų kalbėtojų. Nepraėjus nė dešimčiai minučių, kai šis 28 metų jaunuolis užėmė tribūną, supratau, kad čia yra vienas iš tuzino geriausių šalies oratorių. Ta didžiulė auditorija, susirinkusi pasiklausyti politiniame pasaulyje visai nežinomo kalbėtojo, ir sukeltas entuziazmas man atvėrė akis ir būtų atvėręs akis daugumai Vestminsterio atplaišų, su kuriais anksčiau siejau viešąją įtaką."Joyce'as neabejotinai buvo vienas iš labiausiai jaudinančių kalbėtojų anglų kalba, jo negalima lyginti su dažnai apsvaigusiu Winstonu Churchilliu. Jo stilius buvo patrauklus, nes buvo tiesioginis ir glaustas, kaip matyti iš šios 1936 m. kalbos ištraukos: *Jeį myli savo šalį, esi tautietis. Jeį myli jos žmones, esi socialistas. Būk nacionalsocialistas!* "*

Jo sklandžias, dramatiškas kalbas galima būtų pagrįstai lyginti su daktaro Josefo Goebbelso kalbomis, ir Joyce'as būtų didžiavėsis tokiu palyginimu," - rašo jo šiuolaikinis biografas. *Kitaipei rinkėjų balsus agituojantis politikas, jis neglostė savo auditorijos. Jis peikė, grasino ir įspėjo, o jo raginimas buvo sunkus darbas, drausmė ir nacionalinis apsisivalymas. Ragindamas Didžiąją Britaniją puoselėti Hitlerio draugystę ir taip įgyti galingiausią žemyno valstybę kaip sąjungininę kovoje su komunistų grėsme, jis buvo ir realistiškas karinis komentatorius, ir aistringas evangelistas. "*

Britų fašizmo triumfas ir krizė

Iki 1936 m. Britų sąjunga tapo dinamiškiausia politine jėga imperijoje - dešimtys tūkstančių jos šalininkų dalyvavo šimtuose masinių mitingų, o milijonai britų, nusivylusių socialinėmis nesėkmėmis ir tuščiais demokratijos pažadais sunkmečiu, ją palaikė. Juodmarškiniai sėkmingai gynėsi nuo dažniausiai juos persekiojančių ir klastingų marksistinių priešų išpuolių, o Džoisas (Joyce) buvo pačiame kovos įkarštyje su lazdomis ir kumščiais. Per vos ne mirtiną susidūrimą vienas žydas jį užpuolė tiesiaplaukiu, dėl to ant dešiniojo skruosto liko nuolatinis randas. Ne paisant tokio gangsterių pasipriešinimo, britų fašistai į savo programą įtraukė

griežtą paklusnumą Anglijos įstatymams, nes jie pasisakė už civilizaciją prieš chaosą. Nepaisant jų atitikimo įstatymams ir visiškai gynybinės jų šturmuotojų laikysenos, 1937 m. Naujųjų metų dieną vyriausybė įgyvendino "Viešosios tvarkos įstatymą". Juo buvo uždrausta dėvėti "politines uniformas", uždrausta saugoti mitingus, policijai suteikta teisė savo nuožiūra nutraukti legalias demonstracijas ir netgi uždrausta tai, ką valdžia galėjo laikyti "įžeidžiančia kalba" (t. y. tiesą apie žydus). Kaip rašo Cole'as, Viešosios tvarkos įstatymas tariamai *buvo taikomas visoms politinėms organizacijoms, tačiau pirmiausia, kaip ir buvo numatyta, jis smogė fašistams.* Iš tikrųjų įstatymo projekto diskrecinis pobūdis buvo panaudotas tik prieš "juodaodžius". Nė vienam komunistui ar parlamentiniam hakeriui nebuvo ko baimintis specialiai pritaikyto įstatymo. Pasitelkusi atvirą, vienpusę tironiją, demokratija atsiskleidė kaip apgaulė ir veidmainystė, kokia ji iš tikrųjų yra.

Nepaisant to, ši desperatiška priemonė turėjo pražūtingą poveikį Britanijos Sąjungai. Juodmarškiniai pamatė, kad teisinė sistema, kurią jie nuo pat įkūrimo palaikė kaip politinę nuostatą, iš esmės pati juos uždraudė. Susidūrę su vienintelėmis alternatyvomis: arba pasitraukti į pogrindį, arba išnykti, jie bandė pasirinkti vidurio kelią. Dėl to jų judėjimas suskilo. Britų sąjunga, žlunganti dėl didėjančio ekonominio spaudimo, atsiradusio dėl brangiai kainavusių ir bevaisių pastangų atkurti judėjimo teisėtumą, atleido Williamą Joyce'ą iš pareigų judėjime, taip pat keturis penktadalius organizacinių darbuotojų ir personalo. Neapsikentęs jis įkūrė Nationalsocialistų lygą. Uniformos, žinoma, buvo nelegalios. *Tačiau Džoisas, vilkėdamas tranšėjinį paltą ir užsidėjęs duslintuvą, ir toliau sudarė įspūdį, kad vis dar vilki uniformą,*"- rašo Cole'as.

Susirinkimų salių savininkai, bijodami Viešosios tvarkos įstatymo, atsisakė jam išnuomoti savo patalpas. N.S.L. griebėsi mitingų lauke, tačiau susidūrė su tokiau pat fiziniu smurtu kaip ir anksčiau. Tačiau be uniformuotų juodmarškinių, kurie gintų kalbėtojus, susirinkimai dažniausiai būdavo netvarkingi, ne dėl policijos, kuri paprastai leisdavo kilti muštynėms, o nacionalsocialistus suimdavo tik tada, kai šie įveikdavo savo oponentus. Tokia pat negarbinga žydų sistemos taktika po trisdešimties ar keturiasdešimties metų bus naudojama prieš baltųjų jėgos veiklą Amerikoje.

N.S.L. būstinė buvo įsikūrusi 190 Vaux-hall Bridge Road, netoli Viktorijos stoties. Tačiau Džoisas negalėjo ja džiaugtis labai ilgai. Jis ir jo artimiausi bendražygiai už gynybą buvo apkaltinti užpuolimu, ir darėsi akivaizdu, kad Sistema siekia, jog jie visi atsidurtų už grotų. Tokiomis blogėjančiomis sąlygomis N.S.L. turėjo viską, ką galėjo padaryti, kad išgyventų. Tačiau tai, ko jos sekėjams trūko pinigų, ji su

kaupu kompensavo savo lyderių fanatizmu ir ideologijos galia. Trečiojo dešimtmečio pabaigoje finansiniai įnašai didėjo, kartu su jais didėjo ir šalininkų skaičius. Karo su Adolfu Hitleriu išvakarėse Didžiosios Britanijos nacionalsocialistai laikėsi prieš siaubingą persvarą ir netgi išplėtė savo paramą. Tačiau N.S.L. netrukus užgriuvo istoriniai įvykiai.

"Lord Haw Haw" gimimas

Vienas iš bendražygių, esančių Parlamente, paskambinęs telefonu pranešė Džoisui, kad iki jo suėmimo pagal Nepaprastosios padėties įstatymą liko vos kelios dienos. Jis nepažeidė jokio įstatymo. Vyriausybė tik norėjo jį įkalinti karo laikui dėl jo pažiūrų. Per improvizuotą kelių N.S.L. bendražygių susirinkimą nariai nubalsavo už tai, kad Džoisas gautų organizacijos lėšų pabėgimui. Kitą dieną jis su Margaret atvyko į apgaulingai ramų Berlyną likus dvidešimt keturioms valandoms iki Didžiosios Britanijos karo paskelbimo nacionalsocialistinei Vokietijai.

Svetimoje šalyje neturėdami jokių tikrų asmeninių ryšių ir turėdami vis mažiau lėšų, jų padėtis atrodė beviltiška, kol praėjus savaitei po atvykimo Viljamas buvo priimtas dirbti radijo laidų vedėju ir transliuoti laidas visame angliškai kalbančiame pasaulyje. Tuo metu Vokietijos valdžios institucijoms jis buvo beveik visiškai nežinomas, tačiau jos buvo sužavėtos jo iškalba ir gerai parašytais tekstais. Neilgai trukus karui, „lordas Haw Haw“ (paniekiantis terminas, kurį jam priskyrė propagandinė Londono informacijos ministerija) tapo viena pagrindinių tarptautinio radijo įžymybių. B.B.C. vyriausybės užsakymu atliktas slaptas tyrimas parodė, kad iki 1941 m. vien Didžiojoje Britanijoje Joyce'o klausėsi 24 milijonai žmonių. Slaptojoje ataskaitoje daroma išvada: *„Vis labiau stiprėja nuojauta, kad daugelis jo pastabų yra teisingos.“* Neabejotina, kad teisingos Džoiso pastabos suvaidino svarbų vaidmenį didinant visuomenės informuotumą apie žydus, ypač atkreipiant dėmesį į jų atsakomybę už beprasmį karą tarp dviejų baltųjų tautų. Iš tiesų, karo veiksmų metu populiarios antižydiškos nuotaikos, ypač tarp fabričių darbininkų, toliau stiprėjo (*Churchill's War*, David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Australia, 1990, p. 233).

Joyce'as šešerius metus jiems aiškino, kad baltoji rasė kare įvykdė rasinę savijūdybę ir kad nacionalsocializmas yra vienintelė koncepcija, galinti išgelbėti jų civilizaciją nuo katastrofos. Nacionalsocializmas, *šesvarbu, kas pirmas pavartotų šį terminą ar pajustų jo dvasią, turi kilti iš dirvos ir žmonių arba jo išvis neturi būti. Jis kyla ne iš laikinų nuoskaudų, o iš revoliucinio žmonių troškimo*

nusimesti grubaus, šlykštaus, demokratinio materializmo grandines, neužsidedant marksistinio materializmo pančių, kurie būtų tapatūs nusimestoms grandinėms. Šis klausimas liečia mūsų pačių britų tautą, kuriai negali būti uždrausta dalyvauti maišto dvasioje, kuri neapsiriboja nė viena tauta. Todėl, iš tikros pagarbos Vokietijos vadovo narsiam žygdarbiui prieš tarptautinius žydų finansus ir kitą jų savastį - tarptautinį žydų komunizmą - mielai pasakyčiau: Heil Hitler!"

Jis atvirai paaiškino savo išvykimo iš Anglijos karo išvakarėse priežastį: *Jei anglas negali kovoti savo gatvėse prieš tarptautinių finansų dominavimą, jam geriau būtų išvykti kitur ir visomis įmanomomis priemonėmis trukdyti savo vyriausybės pergalei. Nes tokios vyriausybės pergalė būtų amžinas jo rasės pralaimėjimas. Anglai turėtų turėti galimybę, kuri jiems taip ilgai buvo atimta, panaudoti savo genialumą ir charakterį kuriant tą naująjį pasaulį, į kurį kelią parodė Adolfas Hitleris. Šiomis dienomis gali būti įžūlu reikšti viltis ar tikėjimą. Vis dėlto drįsiu tiek daug: tikiuosi ir tikiu, kad kai karo liepsnos bus peržengtos, paprasti Anglijos žmonės vėl pažins savo sielą ir nacionalsocializme sieks žengti žmonijos pažangos keliu, draugiškai bendraudami su savo vokiečių kraujo broliais Kad ši viltis ir šis tikėjimas nepasiteisintų veltui, man pakanka dviejų garantijų: Adolfo Hitlerio didybės ir Didesnės šlovės arba Visagalio Dievo."*

1945 m. gegužę Joyce'ą, kuris buvo sužlugdytos jo viltys, bet ne tikėjimas, neginkluotą ir nesipriešinusį, nušovė okupacinės britų kariuomenės žydas. Skaudžiai sužeistas jis kartu su Margaret pateko į nelaisvę ir buvo nugabentas į Londoną, kur buvo teisiamas už valstybės išdavystę. Jam iškelta byla buvo labai menka, jau vien dėl to, kad jis net nebuvo Didžiosios Britanijos pilietis ir joks Anglijos teismas, kaip žinojo kiekvienas advokatas, neturėjo teisės jo teisti. Be to, visuose vyriausybės pateiktuose šimtų jo transliacijų iš Trečiojo reicho nuorašuose prokuratūra nesugebėjo rasti nė vieno žodžio, nukreipto prieš britų tautą. Jo neapykanta buvo nukreipta tik prieš tokius visuomenės veikėjus kaip Vinstonas Čerčilis, *pirmasis garbingas pasaulio žydas."*

Geriausia jo valanda

Savo trumpoje kalboje teismui Džoisas neatsiprašinėjo dėl savo veiksmų, nesigailėjo, nesiekė užuojautos ir nesikratė atsakomybės: *Aš, Viljamas Džoisas, išvykau iš Anglijos, nes nenorėjau kovoti už žydus prieš Adolfą Hitlerį ir nacionalsocializmą. Išvykau iš Anglijos, nes maniau, kad pergalė, kuri išsaugotų esamas sąlygas, būtų labiau žalinga Didžiajai Britanijai nei pralaimėjimas."*Atsižvelgiant

į laiką ir aplinkybes, kuriomis šie žodžiai buvo ištarti, pabrėžiama tvirta šio žmogaus drąsa ir jaudinantis pasipriešinimas.

Neilgai trukus teismo procesui, prokuroras konfidencialiai susirūpino savo vyriausiojo padėjėjo klausimu: *Ar turime kokių nors šansų?*"Morganas atsakė: "Ne, nemanau, kad turite - nebent teisėjas būtų pasirengęs priimti naują įstatymą." Cole'as pranešė: *Tą vakarą kai kurie žmonės, kaip sakoma, siūlė koeficientą 6:4, kad Džoisas bus išteisintas.* " Tačiau prieš Viljamą Džoisą veikė ne tik teisinės jėgos. Jo gynėjams buvo grasinama nužudymu, o "Daily Telegraph" redaktorius padarė šį nuostabų pareiškimą, kuris pasiekė Džoiso proceso esmę: *Ši byla įeis į teisės istoriją, nes joje pirmą kartą nustatytos tam tikros sąlygos, kuriomis užsienietis gali būti nuteistas už valstybės išdavystę.* Tos "tam tikros sąlygos" buvo taikomos visiems, išdrįsusiems pasakyti tiesą apie žydus.

Apie tai, kas laukia nacionalsocialisto, byloja britų bendražygio Johno Amery likimas. Jis buvo nuteistas mirties bausme per aštuonias minutes trukusį teismo procesą, o toks rekordas būtų padaręs įspūdį net ir Džozefo Stalino pakartiemis teisėjams. Kaip apie Džoiso dieną teisme rašo net jo šiuolaikinis biografas, *teismo proceso įtampa buvo juntama toli už teismo salės ribų, nes, kaip prisimena kiekvienas, tuo metu buvęs Londone, visuomenė nerimavo dėl britų teisingumo ne iš baimės, kad žmogus gali būti nuteistas neteisingai, bet dėl susirūpinimo, kad jis gali būti pripažintas nepažeidęs įstatymo, kai iš jų bus atimtas kerštas!*"

Atėjus neišvengiamam laikui, jis rašė savo žmonai, uždarytai atskirame kalėjime: *Ką gi, aš padariau viską, ką galėjau padaryti pagal savo senąją viršininką (dr. Goebbelsą). Žvelgdamas atgal į visą tą (teismo) laikotarpį, matau, kad esu akivaizdžiausios apgaulės objektas per visą britų teisingumo istoriją. Ką gi, tebūnie, aš tuo didžiuojuosi. Mirtyje, kaip ir šiame gyvenime, aš priešinuosi žydams, sukėlusiems šį paskutinį karą. Ir aš priešinuosi tamsos galiui, kuriai jie atstovauja. Tegul Britanija vėl tampa didi. O didžiausio pavojaus Vakarams valandą tegul iš dulkių pakyla Hakenkreuzo vėliava, vainikuota istoriniais žodžiais: *Ihr habt doch gesiegt!*"(Jūs vis dėlto nugalėjote!" 1923 m. lapkričio 9 d. Miuncheno pučo metu žuvusių bendražygių šūkis). Didžiuojuosi galėdamas mirti už savo idealus ir užjaučiu Didžiosios Britanijos sūnus, kurie žuvo nežinodami kodėl."*

Mirtis ir persikūnijimas

Draugas prisiminė Joyce'o asmeninę būseną į pabaigą. *Paskutinėmis dienomis,*

nors ir būdamas visiškai sveikas, jo tikrasis kūnas atrodė sudvasintas ir be to, ką galima pavadinti blyškumu, jo kūnas atrodė tarsi permatomas. Buvimas su juo teikė vidinės ramybės jausmą, tarsi buvimas tylioje bažnyčioje."

Paskutiniame jo laiške Margaretai atsispindėjo jo vyriška savitvarda: "*Šįvakar noriu galutinai sudėlioti savo mintis. Mane stipriai veikia ramybės atmosfera, ir aš žinau, kad viskas pasirengę šiam perėjimui. Kiekvieną dieną tu atrodai vis gražesnė. Ir tai yra didelis tavo nuopelnas dėl pastarojo meto įtampos. Bet, kaip visada sakiau, veisimasis pasakoja. Ir ateityje jis pasakos, kad ir koks supuvęs būtų dabartinis pasaulis. Artėjant prie anapusybės krašto, mano tikėjimas galutine pergale didėja. Kaip ji bus pasiekta, nežinau. Tačiau niekada nesijaučiau mažiau linkęs į pesimizmą, nors Europai ir šiai šaliai tikriausiai teks baisiai kentėti, kol bus išteisinti mūsų idealai, mielai ir išdidžiai rodau pavyzdį, kurio reikalauja mano senasis vadas. Wir haben doch gesiegt! Sveikinu tave, Frėja, kaip tavo amžiną meilužį: Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil! Tavo valia."*

1946 m. sausio 3 d. rytą Williamui Joyce'ui buvo įvykdyta mirties bausmė.

Visos citatos ir šaltiniai paimti iš knygos "*Lordas Haw Haw ir Williamas Joyce'as, Visa istorija*," parengė John Alfred Cole, Farrar & Strauss, Niujorkas, 1964 m.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujienų biuletėnis
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekinė ataskaita
Interviu su Molly

Trečioji dalis

NSK: Dabartiniai jų projektai aktyviai susiję su filosofija ir menu.

Aptųdinkite savo poųirį j tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiausia demesio skiria Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningthescient.com/truth.htm). Dabar jau turis 21 puslapį, o dar tiek daug turis padaryti. Antropo pasaulimo karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie viens dalykų, o randi dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jautisi labai archeologas, atkasinantis palaidotų praeitį. Praeiti, kurios Jie neoretų iškelti j demes šviesų. Uų informacijos ir nuotraukų atspindų vų galime padokoti internetui. Metams bėgant ų jvairų žemes kampelų j pavirųų iškilo ųm retų dalykų. Dažnai strodų, kad tai

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1978 April 26, 2021 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are anti-White immigration, culture destruction, and re-education.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerdard Lauck

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!